

CIS DE STRANDJUTTER

FK

Hij kent het strand als geen ander. Strandjutten is zijn passie en passie is er om gedeeld te worden met anderen. Klaar om je te laten inwijden in de mysteries van de meest gekke strandvondsten?

OVER ROZE FLESSEN, POT NOODLES EN ZEEVARENDEN

Ik beken, soms verlang ik naar een vloedlijn vol zeewieren en -dieren. Maar ook naar allerlei spullen die mijn nieuwsgierigheid als strandjutter opwekken. Ouderwets strandjutten.

Rommel met zuidelijke afkomst

Begin juni was het alvast raak. Aangehouden noordoostelijke wind leverde nog eens een goedgevulde vloedlijn op. Naast veel onbruikbare voorwerpen – wat ben je met een linker schoen of een kapotte monitor, stukken versleten visnet, lege verpakkingen wasmiddel enz., – vond ik vier plastic veiligheidshelmen en een groot aantal perfect bruikbare vissershandschoenen. Dat veel van het materiaal uit de (noordelijke) Noordzee leek te komen was te verwachten na die paar weken noordoostenwind. Enkele verpakkingen, onder meer van kwark, met opschriften in het IJslands bevestigden deze veronderstelling. Maar wat met de toch wel talrijke voorwerpen met een kennelijk zuidelijke of westelijke herkomst: het Iberisch Schiereiland, Ierland, Normandië?

“Vanish” doesn’t vanish

De vondst van zes lege, roze flessen betekende een doorbraak in de zoektocht. Ik herkende de kleur en de geur meteen: “Vanish”, een vloeibare vlekverwijderaar voor in de wasmachine. De flessen deden een lichtje branden: beelden van stranden vol roze flessen op de kusten van Cornwall begin januari. Sommige stranden lagen er werkelijk vol mee, duizenden en duizenden, toen nog vol of lekkend. Ze bleken afkomstig van een containerverlies dat al dateerde van 19 mei 2015. Toen verloor de ‘DS Blue Ocean’ enkele containers ter hoogte van Lands End, het uiterste ZW-puntje van Engeland. De

container met de Vanish brak pas later open onder het geweld van de winterstormen. Gevolg: 18.720 roze flessen met een niet onschuldige inhoud belandden in het westelijke Kanaal. Ze dreven van daaruit richting Noordzee waar ze een tijd, onder invloed van de getijden, heen en weer dreven. Dat het materiaal dat in juni op het strand lag lang op de Noordzee rondgedreven had, bewezen de vele aangehechte eendenmosseltjes en het ontbreken van typische Kanaalsoorten.

Herkomst afval

Het afval bleek voornamelijk afkomstig van de visserij, de scheepvaart en de aquacultuur. Zo lag er een massa visnet en touw, zowat om de 4-5 m wel een groot stuk of omgerekend meer dan 30 ton voor de volledige kustlijn! Ook vissershandschoenen waren bijzonder talrijk, gemiddeld om de 5 m wel eentje (of naar schatting 13.000 exemplaren over de ganse kust).

■ Enkele opvallende vondsten in juni 2016 op onze stranden aangetroffen: een lege flacon vlekverwijderaar van “Vanish” (uit containerverlies jaar eerder), een vissershandschoen (één van de naar schatting 13.000 exemplaren die toen aanspoelden op de ganse kust!) en een lege verpakking ‘Pot noodles’ (FK)

Er lag ook veel kombuisafval. Tientallen flessen en flacons van allerhande schoonmaakproducten – met exotische opschriften in het Chinees, Koreaans, Russisch, Turks of Grieks,... – lijken aan te geven hoeveel er op schepen schoongemaakt wordt. Met het Kanaal en de Noordzee als één van de drukste scheepvaartroutes ter wereld en een ankerzone, waar schepen wachten tot ze een nieuwe klus krijgen, recht voor onze kust hoeft het niet te verwonderen dat scheepsafval prominent aanwezig is. Er wordt in de Noordzee blijkbaar heel wat overboord gezet, ondanks de Europese richtlijn scheepsafval. Het afval geeft ook een aardige inkijk in de voedingsgewoontes van scheepslui. Zo blijken ‘Pot noodles’, een instant maaltijd, hoog op het menu te staan. Aangetroffen potten uit de Ierse Aldi maar ook uit Engeland tonen dat dergelijke snelle maaltijden hier al langer ingeburgerd zijn vanwege zijn goedkoop. Maar ook bevriende zeilers zijn er niet vies van, zo blijkt. Van de waterflessen die ik vond in alle maten, vormen en merken, bleken er opvallend veel te verwijzen naar ‘Bar le Duc’ water, een Nederlands bronwater.

Ten slotte lagen er – helaas – ook grote hoeveelheden ballonnen op het strand, waarvan veel afkomstig uit Oost-Engeland. De aanduiding “London’s Leading Football Parking Company” op een zwerm blauwe ballonnen van MS Carparks leidde me via het internet – een gouden bron van informatie ook voor de strandjutter – naar een foto van een aantal lieflijke jongedames met precies zo’n vlucht blauwe ballonnen, maar dan nog intact. En zoals gewoonlijk was ook Mac Donalds goed vertegenwoordigd met zijn “Happy Meal” ballonnen.

De moraal van het verhaal.

Op de Noordzee drijft van alles. Daar merk je meestal niet zo veel van omdat het ver uit de kust een eigen leven leidt. Normaal drijft al de rommel richting noorden, maar in juni 2016, door de wekenlange noordoostenwind, was de hele drijvende afvalberg terug naar het zuiden afgedreven. Om uiteindelijk op het strand te belanden, allemaal ineens, net of de zee er schoon genoeg van had. Ik moet toegeven, het was nog eens ouderwets strandjutten en ik vond het heerlijk.

Francis Kerckhof